

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
27. juni 2011

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
T-82/09	Dennekamp mod Parlamentet Påstand: Den 20. oktober 2008 begærede sagsøgeren med hjemmel i forordning (EF) nr. 1049/2001 ved Europa-Parlamentet aktindsigt i i) alle dokumenter, som viser, hvilke parlamentsmedlemmer (MEP'ere) der også er omfattet af den supplerende pensionsordning, ii) en liste over navne på de MEP'ere, som den 1. september 2005 var omfattet af den supplerende pensionsordning, og iii) en liste over navne på de nuværende medlemmer, som er omfattet af den supplerende pensionsordning, og for hvem Parlamentet betaler et månedligt bidrag. Parlamentet afslog sagsøgerens begæring, og bekræftede dette afslag i dets afgørelse af 17. december 2008. Med det foreliggende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Europa-Parlamentets afgørelse A(2008) 22050 af 17. december 2008 om afslag på aktindsigt, som begæret af sagsøgeren med hjemmel i forordning (EF) nr. 1049/2001, annulleres.	MF	28.06.11
C-214/10	Winfried Schulte mod KHS AG Sagen vedrører: Skal artikel 7, stk. 1 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at den er til hinder for national lovgivning og/eller praksis, hvorefter retten til årlig betalt mindsteferie ophører ved udløbet af referenceperioden og/eller overførselsperioden også når arbejdstageren har været uarbejdsdygtig i en længere periode (hvorved denne længerevarende uarbejdsdygtighed har til følge, at retten til mindsteferie kan samles sammen for flere år, hvis muligheden for en	GA	07.07.11

	sådan overførsel ikke er tidsmæssigt begrænset)? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal denne overførselsmulighed da bestå i en periode på mindst 18 måneder?		
C-474/10	<p>Seaport e.a. Mod Department of the Environment for Northern Ireland</p> <p>Sagen vedrører: Skal direktiv 2001/42 (om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet) fortolkes således, at når en statslig myndighed, som udarbejder en plan, der er omfattet af artikel 3, selv er en myndighed, som er pålagt det overordnede ansvar på miljøområdet i en medlemsstat, kan medlemsstaten afvise at udpege en myndighed i hht. artikel 6, stk. 3, som skal høres i hht. artikel 5 og 6? Skal direktivet fortolkes således, at når den pågældende myndighed, som udarbejder en plan, der er omfattet af artikel 3, selv er den myndighed, som er pålagt det overordnede ansvar på miljøområdet i medlemsstaten, skal medlemsstaten sikre, at der udpeges et høringsorgan, som er adskilt fra denne myndighed? Skal direktivet fortolkes således, at kravet i artikel 6, stk. 2, om at de i artikel 6, stk. 3, omhandlede myndigheder og den i artikel 6, stk. 4, omhandlede offentlighed tidligt får konkret lejlighed til ”inden for en passende frist” at udtale sig, kan gennemføres ved bestemmelser, hvorefter den myndighed, som er ansvarlig for planens udarbejdelse, i hver enkelt sag godkender den frist, inden for hvilken der skal afgives udtalelse, eller skal selve bestemmelserne til gennemførelse af direktivet fastsætte en frist, eller forskellige frister afhængig af omstændighederne, for afgivelse af disse udtalelser?</p>	GA	14.07.11

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-404/09	<p>Kommissionen mod Spanien</p> <p>Påstand: Kommissionen har bl.a. nedlagt påstand om at Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter: artikel 2, 3 og artikel 5, stk. 1 og 3, idirektiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved direktiv 97/11/EØF; artikel 6, stk. 2, 3, og 4, sammenholdt med artikel 7 i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.</p> <p>Kommissionen har fået kendskab til, at selskabet Minero Siderúrgica de Ponferrada (MSP) driver flere kulminer i åbne brud, der kan påvirke naturgoderne i den som område af fællesskabsinteresse□ foreslåede lokalitet »Alto Sil« (ES0000210), der er beliggende i provinsen León i den nord-østlige del af den selvstyrende□ region Castilla y León. Disse oplysninger bekræfter ikke blot, at der findes adskillige kulminer i åbne brud, men ligeledes, at minedriften i åbne brud vil fortsætte i form af nye miner, der allerede er blevet godkendt, eller som er ved at blive godkendt [...]</p>	GA	28.06.11
C-380/09 P	<p>Melli Bank plc mod Rådet (appel)</p> <p>Påstand: Ophæve den appellerede dom. Tage sagsøgerens påstande i de forenede sager T-246/08 og T-332/08 til følge. Annullere punkt 4 i afsnit B i bilaget til Rådets afgørelse nr. 2008/475/EF om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som dette relaterer til Melli Bank plc, tilsidesætte artikel 7, stk. 2, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 423/2007/EF, såfremt Domstolen anser forordningens artikel 7, stk. 2, litra d), for bindende,</p>	GA	28.06.11
C-548/09 P	<p>Bank Melli Iran mod Rådet (appel)</p> <p>Påstand: Dommen afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 14. oktober 2009 i sag T-390/08, Bank Melli Iran mod Rådet, og forkyndt for appellanten den 15. oktober 2009 ophæves; og der gives appellanten medhold i de påstande, der nedlagdes for Retten.</p> <p>Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har anset pligten til at foretage en individuel underretning i artikel 15, stk. 3, i forordning nr. 423/2007 (1) for en væsentlig formalitet, hvis manglende overholdelse medfører, at retsakten skal annulleres. Meddelelsen om afgørelsen om indefrysning af midler, som blev givet til appellansens franske filial i Paris af det franske banktilsyn, men ikke af Rådet, opfylder således ikke de krav til underretning, som er fastsat i forordningen, og udgør en tilsidesættelse af en af Fællesskabets ufravigelige retsfor skrifter.</p> <p>Med det andet anbringende har appellanten anført, at Retten har begået en retlig fejl med hensyn til fortolkningen af retsgrundlaget for forordning nr. 423/2007. Ved at acceptere, at den nævnte forordning og den anfægtede afgørelse er blevet vedtaget med kvalificeret flertal alene på grundlag af artikel 60 og 301 EF, har Retten tilsidesat væsentlige formkrav i traktaten. Eftersom denne forordning og denne afgørelse nemlig vedrører enheder, som er involveret i, har direkte tilknytning til eller yder støtte til den nukleare</p>	GA	28.06.11

	<p>spredning, ligger disse tekster uden for anvendelsesområdet for artikel 60 og 301 EF; der burde ligeledes være henvist til artikel 308 EF, som kræver enstemmighed.</p> <p>Med det tredje anbringende har Bank Melli Iran gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl med hensyn til fortolkningen af begreberne retten til forsvar og princippet om en effektiv retsbeskyttelse, idet den har anset sig for at være i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at kunne foretage en prøvelse uden fra Rådet at have modtaget nogen former for beviser, som støtter begrundelsen for den anfægtede afgørelse, hverken før eller efter sagens anlæg.</p>		
C-83/10	<p>María del Mar Pato Barreiro, m.fl. mod Air France</p> <p>Sagen vedrører: Skal begrebet ”aflysning” som defineret i artikel 2, litra l), fortolkes således, at det udelukkende vedrører situationer, hvor flyet ikke afgår på det planlagte tidspunkt, eller omfatter det alle omstændigheder, der medfører, at det pågældende fly, hvortil der var reservationer, afgår, men ikke når frem til bestemmelsesstedet, herunder situationer, hvor flyet er nødsaget til at vende tilbage til afgangslufthavnen af tekniske årsager? Skal begrebet ”yderligere kompensation” i artikel 12 i forordning nr. 261/2004/EF (om luftfart — boardingafvisning og aflysning eller lange forsinkelser — kompensation og bistand til luftfartspassagerer — fastlæggelse af sanktioner) fortolkes således, at bestemmelsen giver den nationale domstol adgang til i tilfælde af aflysninger at tilkende erstatning for skade og tab, herunder torterstatning, som følge af misligholdelsen af en kontrakt om flytransport efter de kriterier der er fastsat i national lovgivning og retspraksis om misligholdelse af kontrakter, eller omfatter ovennævnte kompensation kun godtgørelse af passagerernes dokumenterbare udgifter, som det transporterende flyselskab ikke i tilstrækkeligt omfang har godtgjort i overensstemmelse med kravene i forordningens artikel 8 og 9, uden at de erstatningssøgende har påberåbt sig disse bestemmelser, eller kan disse to former for yderligere kompensation kombineres?</p>	GA	28.06.11
C-162/10	<p>Phonographic Performance (Ireland) Ltd mod Ireland og Attorney General</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 8 og 10 i Rådets direktiv 92/100/EF om udlejnings og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, som kodificeret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF.</p>	GA	29.06.11

C-135/10	<p>SCF - Consorzio Fonografici mod Marco del Corso</p> <p>Sagen vedrører: Finder Romkonventionen om forbundne rettigheder, TRIPS-aftalen (The agreement on Trade Related Aspects of intellectual Property) og WIPO-traktaten (World Intellectual Property Organization) om fremførelser og fonogrammer (WPPT) direkte anvendelse i Fællesskabets retsorden? Finder de nævnte internationale retskilder af ensartet karakter desuden direkte anvendelse i private forhold? Er de forskellige begreber om ”overføring til almenheden” i de nævnte konventioner de samme som i fællesskabsretten som omhandlet i direktiv 92/100/EF (om om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret) og 2001/29/EF (om om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet), og hvilken retskilde har i benægtende fald forrang? Udgør den gratis udbredelse af fonogrammer i en privat tandlægepraksis, hvor der udøves selvstændigt faglig økonomisk virksomhed, til gavn for praksissens kunder uafhængigt af deres egen viljeakt ”overføring til almenheden” eller ”tilrådighedsstillelse for offentligheden” i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b, i direktiv 2001/29/EF? Giver nævnte aktivitet med udbredelse for fonografiproducenterne ret til vederlag?</p>	GA	29.06.11
C-212/08	<p>Zeturf Limited mod Den Franske Republik</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 49 EF og 50 EF fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter en eksklusivordning vedrørende hestevæddeløb uden for væddeløbsbanerne til fordel for en enkelt arrangør uden gevinst for øje, og som – uanset at den forekommer at være egnet til at opfylde formålet om at bekæmpe kriminalitet og dermed sikre beskyttelsen af den offentlige orden mere effektivt end andre mindre restriktive foranstaltninger – er ledsaget af en dynamisk handelspolitik fra arrangørens side for at bekæmpe risikoen for fremkomsten af uautoriserede spillesteder og med henblik på at kanalisere spillerne hen imod lovlige spilletilbud, og som følgelig ikke fuldstændigt opfylder formålet om at begrænse spillemulighederne? Med henblik på at afgøre, om en national lovgivning som den, der er gældende i Frankrig, som fastsætter en eksklusivordning vedrørende afholdelse af totalisatorvæddemål uden for væddeløbsbanerne til fordel for en enkelt arrangør uden gevinst for øje, er i strid med artikel 49 EF og artikel 50 EF, skal begrænsningen af den frie udveksling af tjenesteydelser da alene bedømmes på grundlag af restriktionerne for udbuddet af hestevæddemål online, eller skal hele hestevæddemålsektoren tages i betragtning, uanset hvorledes væddemålene udbydes og er tilgængelige for spillerne?</p>	Dom	30.06.11
C-388/09	<p>Joao Filipe da Silva Martins</p> <p>Mod Bank Betriebskrankenkasse - Pflegekasse</p> <p>Sagen vedrører: Er det foreneligt med bestemmelserne i Det Europæiske Fællesskabs primære og/eller sekundære ret vedrørende fri bevægelighed og social sikring for vandrende arbejdstagere (navnlig EF-traktatens artikel 39 og 42 og artikel 27 og 28 i forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet), at en tidligere arbejdstager, som oppebærer pension fra både den tidligere beskæftigelsesstat</p>	Dom	30.06.11

	og hjemstaten og i den tidligere beskæftigelsesstat har erhvervet ret til plejeydelse som følge af plejebenhov, mister sin ret til plejeydelse efter at være vendt tilbage til sin hjemstat?		
C-485/09	<p>Viamex Agrar Handels GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas</p> <p>Sagen vedrører: Finder punkt 48, nr. 5), i kapitel VII i bilaget til Rådets direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF (EFT L 340, s. 17), som ændret ved Rådets direktiv 95/29/EF om ændring af direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport (EFT L 148 s. 52), anvendelse på togtransport? I de tilfælde, hvor en tilsidesættelse af direktiv 91/628 ikke har medført, at dyrene er døde, er retten da generelt forpligtet til at undersøge, om den kompetente myndighed i medlemsstaten har anvendt bestemmelsen i artikel 5, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for så vidt angår kvægs velfærd under transport (EFT L 82, s. 19) i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet?</p>	Dom	30.06.11
C-224/10	<p>Staatsanwaltschaft Baden-Baden Mod Leo Apelt</p> <p>Sagen vedrører: Henset til artikel 5, stk. 1, litra a), i direktiv 91/439/EØF, hvorefter kørekort til kategori D kun kan udstedes til førere, der allerede har kørekort til kategori B, må en medlemsstat da i henhold til samme direktivs artikel 1 og artikel 8, stk. 2 og 4, nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort udstedt af en anden medlemsstat og omfattende kategori B og D – særligt for så vidt angår kategori D – hvis indehaveren af dette kørekort var blevet meddelt førerret til kategori B, før førerretten blev inddraget af en ret i den førstnævnte medlemsstat, mens førerretten til kategori D først blev meddelt efter denne inddragelse, og efter at det samtidigt nedlagte forbud mod udstedelse af nyt kørekort udløb? Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, må førstnævnte medlemsstat da nægte at anerkende nævnte kørekort - særligt for så vidt angår førerretten til kategori D – med henvisning til artikel 11, stk. 4, i direktiv 2006/126/EF – hvorefter en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er inddraget på førstnævnte medlemsstats område – hvis førerretten til kategori B blev meddelt den 1. Marts 2006, førerretten til kategori D blev meddelt den 30. April 2007, og kørekortet blev udstedt sidstnævnte dato?</p>	GA	30.06.11

C-271/10	<p>Cvba Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs mod Belgische Staat</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 5, stk. 1 i Rådets direktiv 92/100/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, nu artikel 6, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret – ifølge hvilke bestemmelser ophavsmændene i det mindste skal oppebære et vederlag for offentligt udlån – til hinder for en national bestemmelse, der som vederlag foreskriver et fast beløb på 1 EUR pr. voksen person pr. år og 0,5 EUR pr. mindreårig person pr. år?</p>	Dom	30.06.11
C-463/10 P, forenet med C-475/10 P	<p>Deutsche Post AG mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: 1) Den appellerede kendelse afsagt den 14. juli 2010 af Retten (Første Afdeling) i sag T-570/08 ophæves i sin helhed. 2) Den af Kommissionen for Retten rejste formalitetsindsigelse afvises. 3) Europa-Kommissionens beslutning af 30. oktober 2008 vedrørende »påbud om oplysninger« i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999 i sagen »Statsstøtte C 36/2007 — Tyskland; Statsstøtte til Deutsche Post AG« annulleres. 4) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	30.06.11
C-445/09	<p>IMC Securities BV mod Stichting Autoriteit Financiële Markten</p> <p>Sagen vedrører: Skal kursmisbrugsdirektivets artikel 1, stk. 2, litra a), andet led, fortolkes således, at fremkaldelse af kursændringer inden for et tidsrum som her omhandlet ved hjælp af en flerhed af handlinger med et finansielt instrument, nærmere bestemt transaktioner eller handelsordrer [...], er omfattet af udtrykket ”sikrer ... at kursen ligger på et unormalt eller kunstigt niveau” for så vidt angår dette instrument?</p>	Dom	07.07.11
C-140/10	<p>Greenstar-Kanzi Europe mod Jean Hustin m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 94 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 (om EF-sortsbeskyttelse, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 873/2004) sammenholdt med artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 1-3, artikel 16, 27 og 104 i forordning nr. 2100/94, fortolkes således, at indehaveren eller licenstagere kan indlede søgsmål om krænkelse mod enhver, der foretager handlinger i forhold til det materiale, som en licenstag har solgt eller overdraget denne, når de begrænsninger, som i tilfælde af salg af dette materiale blev betinget i licensaftalen mellem licenstagere og indehaveren af EF-sortsbeskyttelsen, ikke overholdes? Hvis første spørgsmål besvares bekræftende, er det da af betydning ved efterprøvelsen af denne tilsidesættelse, hvorvidt de, der foretager de ovennævnte handlinger, kendte de i den pågældende licensaftale pålagte begrænsninger, eller behandles som om de havde kendt dem?</p>	GA	07.07.11

C-214/10	<p>Winfried Schulte mod KHS AG</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 7, stk. 1 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at den er til hinder for national lovgivning og/eller praksis, hvorefter retten til årlig betalt mindsteferie ophører ved udløbet af referenceperioden og/eller overførselsperioden også når arbejdstageren har været uarbejdsdygtig i en længere periode (hvorved denne længerevarende uarbejdsdygtighed har til følge, at retten til mindsteferie kan samles sammen for flere år, hvis muligheden for en sådan overførsel ikke er tidsmæssigt begrænset)? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal denne overførselsmulighed da bestå i en periode på mindst 18 måneder?</p>	GA	07.07.11
C-197/10	<p>Unio de Pagesos de Catalunya mod Administración del Estado</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 9, stk. 2, litra b), i kongeligt dekret 1470/2007 i overensstemmelse med artikel 42, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 (om om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik) ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001), idet førstnævnte bestemmelse gør muligheden for at opnå enkeltbetalingsrettigheder fra den nationale reserve betinget af, at der er tale om unge landbrugere, som har etableret sig første gang under et program for udvikling af landdistrikterne, der er indført på grundlag af Rådets forordning nr. 1698/2005 (om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL))?</p>	GA	07.07.11
C-523/09	<p>AS Rakvere Piim et AS Maag Piimatööstus mod Veterinaar- ja Toiduamet</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 27, stk. 4, litra a) i forordning 882/2004 (om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstod- og fødevarerlovningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes) fortolkes således, at den ikke indeholder et forbud imod, at der hos en virksomhed opkræves et gebyr for de aktiviteter, der henvises til i forordningens bilag IV, afdeling A, svarende til de minimumssatser, der fremgår af forordningens bilag IV, afdeling B, når de udgifter, der afholdes af den ansvarlige kompetente myndigheder efter de i bilag VI nævnte beregningskriterier, er lavere end disse minimumssatser? Kan en medlemsstat under de i det foregående spørgsmål anførte betingelser fastsætte gebyrer for de aktiviteter, der er nævnt i forordningens bilag IV, afdeling A, som er lavere end de minimumssatser, der er fastsat i forordningens bilag IV, afdeling B, når de udgifter, der afholdes af den ansvarlige kompetente myndighed efter de i bilag VI nævnte beregningskriterier, er lavere end disse minimumssatser, uden at de i forordningens artikel 27, stk. 6 nævnte betingelser er opfyldt?</p>	Dom	07.07.11
C-263/10	<p>Nisipeanu mod Directia generala a Finantelor Publice Gorj m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Skal TEUF art. 110 fortolkes således, at nationale skatter og afgifter, der er diskriminerende og forbudt i henhold til denne bestemmelse, omfatter den afgift, der er fastsat i den rumænske lovgivning om indførsel af en miljøafgift for motorkøretøjer? Er det i henhold til TEUF art. 110 tilladt, at</p>	Dom	07.07.11

	Rumænien i sin nationale lovgivning indfører kriteriet om ”første indregistrering i Rumænien” som knæsat i rumænsk lovgivning med virkning fra den 1. juli 2008, og er dette kriterium en objektiv betingelse til traktatens bestemmelser? Den forelæggende ret har stillet yderligere fire spørgsmål vedr. TEUF art. 110 og rumænsk lovgivning om miljøafgifter for motorkøretøjer.		
C-310/10	Ministerul Justitiei si Libertatilor Cetatenesti mod Stefan Agafitei m.fl. Sagen vedrører: Er artikel 15 i direktiv 2000/43/EF (om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse) og artikel 17 i direktiv 2000/78/EF (om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv) en hindring for en national lovgivning eller en dom fra den rumænske forfatningsdomstol, som fratager de nationale retter muligheden for at tildele sagsøgerne, som har været ofre for forskelsbehandling, en passende erstatning for de økonomiske og/eller ikke økonomiske skader i tilfælde, hvor erstatningen for den ved forskelsbehandlingen forvoldte skade vedrører lovbestemte lønkrav, som tildeles en anden stillingskategori end den, som sagsøgerne tilhører? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, skal den nationale ret så afvente ophævelsen eller ændringen af bestemmelserne i den nationale lovgivning og/eller en ændring i retspraksis ved den rumænske forfatningsdomstol, som eventuelt strider mod fællesskabsbestemmelserne, eller skal den nationale ret anvende fællesskabsbestemmelserne direkte og umiddelbart – som eventuelt fortolket af EU-Domstolen - i den foreliggende sag, således at der bortses fra enhver bestemmelse i den nationale lovgivning eller dom fra forfatningsdomstolen, som er i modstrid med fællesskabsbestemmelserne?	Dom	07.07.11
Forenende sager C-322/10 og C-422/10	Medeva BV mod Comptroller-General of Patents Sagen vedrører: Fortolkning af Rådets forordning nr. 469/2009 (om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, også kaldet SBC-forordningen). Den forelæggende ret har anmodet om besvarelse af følgende fire spørgsmål: Hvilke kriterier skal anvendes til at afgøre, hvorvidt ”produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft”, som omhandlet i artikel 3, litra a)? Skal der anvendes andre kriterier, når produktet er en kombinationsvaccine (multi-disease vaccine)? Er det tilstrækkeligt i henhold til artikel 3, litra a), i forbindelse med en kombinationsvaccine (multi-disease vaccine), at det grundpatent, der er i kraft, beskytter et aspekt af produktet? Kan produktet i henhold til artikel 3, litra b) være begrænset til den del af en kombinationsvaccine (multi-disease vaccine), der er beskyttet ved det grundpatent, der er i kraft? Georgetown University m.fl. Mod Comptroller-General of Patents, Design and Trade Marks Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 om supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (SBC-forordningen)?	Dom	13.07.11
C-27/09 P	People’s Mojahedin Organization of Iran mod Rådet (appel) Påstand: Den franske regering er af den opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, for det første fordi Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at Rådet vedtog afgørelse 2008/583/EF under tilsidesættelse af OMPI's ret til	GA	14.07.11

	<p>forsvar uden at tage hensyn til de særlige omstændigheder ved vedtagelsen af denne afgørelse; for det andet fordi Retten begik en retlig fejl ved at lægge til grund, at den retslige forundersøgelse, som var indledt i Frankrig mod formodede medlemmer af OMPI, ikke udgjorde en afgørelse, der opfyldte definitionen i artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme; og endelig fordi Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at Rådets afvisning af at videregive de oplysninger, der er indeholdt i punkt 3, litra a), i et af de tre dokumenter, som de franske myndigheder fremlagde for Rådet med henblik på at begære OMPI optaget på den liste, der blev opstillet i medfør af afgørelse 2008/583/EF, og som Rådet fremsendte til Retten som svar på kendelsen af 26. september 2008 om foranstaltninger med henblik på bevisoptagelsen, ikke gjorde det muligt for Retten at C 82/14 DA Den Europæiske Unions Tidende 4.4.2009 foretage en legalitetsprøvelse af afgørelse 2008/583/EF samt indebar en tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsprøvelse.</p>		
C-4/10 og C-27/10	<p>Bureau National Interprofessionnel du Cognac, Cognac, Frankrig mod Gust. Ranin</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus samt om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89, Rådets første direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, nu Europaparlamentets og Rådets direktiv 2008/95.</p>	Dom	14.07.11
C-46/10	<p>Viking Gas A/S mod BP Gas A/S</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 5 sammenholdt med artikel 7 i Rådets direktiv 89/104/EØF (første direktiv af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker).</p>	Dom	14.07.11
C-464/10	<p>Den belgiske stat mod Pierre Henfling m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 6, stk. 4, og artikel 13, punkt B, litra f), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag fortolkes således, at de er til hinder for tildeling af en fritagelse for en afgift på tjenesteydelser, som leveres af en kommissionær, der optræder som formidler i eget navn, men for en kommittents regning, når kommittenten arrangerer levering af de i artikel 13, punkt B, litra f), omhandlede tjenesteydelser?</p>	Dom	14.07.11